

DROMEN VAN ANNE FRANK

(Dreams of Anne Frank)

Musical

door

BERNARD KOPS

Muziek door

David Burman

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DROMEN VAN ANNE FRANK - DREAMS OF ANNE FRANK** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERNARD KOPS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Otto Frank

Anne Frank

Edith Frank

Margot Frank

Mevrouw Van Daan

Meneer Van Daan

Peter van Daan

Meneer Dussel

DECOR:

Het decor is minimaal. Elke scène wordt neergezet met specifieke voorgestelde beelden. Aanwezig, maar haast ongrijpbaar, alsof het elk moment weg zou kunnen drijven. (Soms gebeurt dat ook) Dit is om duidelijk te maken hoe kwetsbaar de wereld is waarin de spelers zich bewegen. Een voorbijgaande, tijdelijke plek waar zij slechts voor het moment verblijven. Dit is tevens om duidelijk te maken hoe vergankelijk de daden, dromen en fantasieën van een jong meisje zijn. Op het toneel zijn weinig spullen, behalve een driehoekige stapel kleren waar het dagboek van Anne bovenop ligt. Tevens staat er een ondersteboven gekeerde stoel. Ook heel belangrijk op dit sobere toneel is een tuner-platenspeler uit de jaren dertig. Behalve voor zijn gebruikelijke functie als spreekbuis voor de buitenwereld - d.w.z. nieuwsuitzendingen en gevarieerde muziekprogramma's - wordt het ook als platenspeler gebruikt ter begeleiding van de liedjes in het toneelstuk. Tevens is er in dit stuk een Helpende Hand: een hand bij de deur die van tijd tot tijd noodzakelijke attributen aangeeft.

Bij de uitgever is bladmuziek (piano/vocal score met Engelse tekst) verkrijgbaar.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF Aankomst

Eerste scène

Duisternis. Openingsmuziek. (zie bladmuziek)

Een man komt op. Hij is formeel gekleed. Piekfijn verzorgd, haast in tegenstelling tot het decor dat hij binnenwandelt. Dit is Otto Frank. Hij pakt het dagboek van de stapel kleren, en spreekt gedempt zonder overbodige emotie.

Otto: Ik ben Otto Frank. Anne Frank was mijn dochter, en zij was heel bijzonder. Ik overleefde de oorlog. Op de een of andere manier. Anne niet. Wie overleefde en wie niet was willekeurig. Puur toeval. De ochtend dat onze bevrijders kwamen, zat ik daar maar. Verdoofd. De poorten waren open maar ik had niet de geest om op te staan en weg te rennen. Toen wist ik al dat mijn vrouw en mijn burens dood waren. En God mocht weten waar mijn kinderen waren. Ik ademde nog, en toch was ik dood. We waren allemaal dood, zij die overleden waren en zij die er die ochtend nog waren. De poorten waren open en alles was ongelooflijk stil en vredig. Alle bewakers waren verdwenen, alsof zij 's nachts waren weggetoverd, en die ochtend, voor het eerst sinds tijden, hoorde ik een vogel zingen. Ik denk dat het een merel was want het klonk zo mooi. Het kan geen nachtegaal zijn geweest. Die vermeden de lucht boven Auschwitz. Daarna hoorden we het geluid van geweren en grote pantserwagens die op weg waren. Dichterbij kwamen. Er verschenen Russische soldaten. Met chocolade en sigaretten, zalf en verband. We juichten niet. We zaten daar maar, ineengezakt te staren. Niemand zei iets. De zon was zo fel en de hitte zo erg in mijn botten getrokken. En toen begon er een soldaat op zijn accordeon te spelen. Plotseling danste er iemand. Vertraagd. Anderen deden mee. Steeds meer. Dansen. Dansen. Al snel was iedereen die op beide benen kon staan, aan het dansen. En aan het lachen. En aan het huilen. Ik keek toe. Ik keek alleen maar toe. Ik hield van mijn dochters, Margot en Anne. Vanzelfsprekend. Maar

Anne was bijzonder. Zij heeft de oorlog niet overleefd. Maar haar woorden, haar verhaal, haar geheimen, haar dromen staan allemaal hier in dit boek. Het dagboek van Anne Frank. *(hij slaat het dagboek open)*

(De lichten vloeien over naar de volgende scène)

Tweede scène

Anne verschijnt. Zij houdt een gele ster omhoog.

Anne: Morgenster. Avondster. Gele ster. Amsterdam. Negentien-tweeënveertig. De Duitse legers bezetten Holland. Ze hebben vreselijke regels ingesteld waaraan wij moeten gehoorzamen. Regels voor joden. Die zijn van toepassing op mij. “Joden moeten een gele ster dragen. Joden mogen niet met de trein reizen. Joden mogen geen auto rijden. Joden mogen niet winkelen, alleen tussen drie en vijf. Joden mogen alleen gebruik maken van joodse winkels.” We kunnen niet naar de bioscoop, tennissen, zwemmen. Ik kan zelfs niet naar de schouwburg. En nu nog het engste van alles. Ze zijn begonnen met het oppakken en afvoeren van joden. Weg van ons thuis, ons geliefde Amsterdam. Een paar dagen geleden vierde ik mijn dertiende verjaardag. Van mijn ouders kreeg ik dit dagboek. Het is mijn liefste bezit. Gisteren was ik nog een gewoon meisje dat in Amsterdam woonde. Vandaag ben ik door onze nazi-bezitters gedwongen om dit te dragen. Morgenster. Avondster. Gele ster.

Derde scène

Thuis viert de familie Frank de sabbat. De kaarsen zijn aangestoken.

Anne: Het is drie juli. Negentien-tweeënveertig. Moeder maakt havdala. Sabbat is voorbij. (*Edith zingt "Eliahu Hanavi". Otto, Margot en Anne vallen in*)

Edith: (*zingt*)

“Eliahu Hanavi

Eliahu Hatishbi

Eliahu Hagiladi

Bimhera yavo eleinu

Im Mashiach Ben David

Bimhera yavo eleinu

Im Mashiach Den David

We kijken uit naar de komst van de Messias en de wereldvrede.”

Anne: Amen! Margot! We kunnen spelen. (*het tafelkleed en de kaarsen worden weggehaald*) Verstoppertje.

Margot: Zoek me, Anne! Zoek me! Je kunt me toch niet vinden! (*Anne dekt met haar vingers haar ogen af. Margot schiet in het rond en verstopt zich*)

Anne: (*vindt Margot*) Gevonden.

Margot: Jij hebt vals gespeeld. Jij keek. Valsspeelster. Valsspeelster!

Anne: Leugenaar! Leugenaar! Mijn beurt. Mijn beurt. (*ze spelen lachend verder. Anne verstopt zich*) Mijn ouders vouwden de lakens op. (*Otto en Edith beginnen met het opvouwen van lakens*) Het was zondag. Vijf juli. De dag na de Amerikaanse Onafhankelijkheidsdag. Mijn moeder deed alsof zij niet huilde.

Edith: Weet je nog Otto? Vandaag precies een jaar geleden. We maakten een boottochtje op de Amstel. Weet je die mooie picknick nog? De wijn. (*met de lakens spelen ze nu alsof ze op een boot zitten*) En die boot dreef door die gouden dag.

Otto: Ja, liefste. En we gaan weer een boottocht maken, volgend jaar.

Anne: Toen deed vader zijn aankondiging. Ik herinner me nog precies wat hij zei.

Otto: Luister, kinderen. Alsjeblieft. Ik moet jullie iets vertellen. We gaan ons verschuilen.

Anne: Verschuilen? Geweldig! Ze doen mee met ons spelletje. U verstopt zich, moeder, met Margot. Wij gaan jullie zoeken. (*de meisjes lachen*)

Otto: Gebruik je verstand, Anne. Je weet wat ik bedoel. We hebben ons hier lange tijd op voorbereid. En nu is het moment aangebroken.

Edith: We moeten sterk zijn. En dapper.

Anne: Wanneer gaan we naar onze schuilplaats?

Otto: Donderdag.

Anne: Hoera!

Margot: Hoera! (*Margot en Anne staan dicht bij elkaar, armen om elkaar heen*)

Anne: Waar gaan we ons verschuilen?

Edith: Daar kom je snel genoeg achter.

Anne: Ik vroeg het aan papa!

Margot: Anne!

Anne: Komt het goed met ons?

Edith: Natuurlijk, lieverd. Het komt altijd goed met ons.

Otto: We zullen onze schuilplaats delen met anderen. De Van Daans.

Anne: Wie?

Edith: De Van Daans ken je wel. Hun zoon Peter is ongeveer net zo oud als jij.

Anne: Ik zou niet meer weten wie hij is.

Margot: Ik wel.

Anne: Kom op, Margot. Laten we ons spelletje afmaken.

Edith: Meisjes. Geen tijd te verliezen. Het speelkwartier is voorbij.

Anne: Wat laat ik achter? Wat kan ik meenemen?

Otto: Alleen noodzakelijke dingen.

Edith: Absoluut noodzakelijke dingen.

Anne: (*pakt haar schooltas*) Noodzakelijke dingen. Mijn schooltas. Die ga ik volproppen. Krulspelden.

Margot: Tjonge!

Anne: Bemoei je met je eigen zaken, Margot! Wat neem jij mee?

Margot: Absoluut noodzakelijke dingen.

Anne: Zakdoeken. Schoolboeken. Filmsterren foto's. Joan Crawford. Bette Davis. Deanna Durbin. Mickey Rooney. Kam. Brieven. Duizenden potloden. Elastiekjes. Mijn beste boek. 'Emiel en de detectives.' Vijf pennen. (*ze ruikt aan een flesje*) Lekker luchtje. O ja! Moet mijn nieuwe dagboek niet vergeten. Heb je het al gezien? (*ze stopt alle dingen in haar schooltas, behalve haar dagboek*) We gaan onderduiken. We gaan onderduiken. (*de anderen zijn druk bezig met pakken*) Vier dagen later. Het was donderdag negen juli. Ik zal die ochtend nooit vergeten. Het regende. Stel je voor dat je je huis verlaat, misschien voorgoed.

Margot: Anne, alsjeblieft, niet huilen.

Anne: Dat doe ik niet! Leugenaar! (*ze huilt*) Ik lach. (*ze lacht*)

Margot: Je bent gek.

Anne: Ik moet wel gek zijn om jou als zus te hebben. Sorry, Margot. Je

bent mijn favoriete zus.

Margot: Dommerd. Ik ben je enige zus.

Anne: Iedereen zegt dat jij mooi en intelligent bent. En ik ben het brutaaltje. Maar dat vind ik echt niet erg. Ik ben briljant.

Margot: Precies. *(ze lachen)*

Anne: Ik ben zo gelukkig. Als we zijn ondergedoken hoeven we niet langer de Duitsers te gehoorzamen, het superieure ras. Geen afgrijselijk regels voor joden meer.

Otto: Meisjes! *(plotseling zijn ze klaar en staan allemaal naar het huis te kijken)*

Anne: Tot ziens, Huis.

Huis: *(de stem van Edith op band)* Dus, jullie vertrekken. Hoe kunnen jullie mij dit aandoen?

Anne: Het spijt me. Het lag niet aan ons.

Huis: Ik weet het. Ik zal jullie missen.

Anne: We zullen je nooit vergeten.

Huis: En ik zal je altijd blijven horen. Ik heb jouw gelach, jouw gezang, opgezogen in mijn muren, waar het voor altijd blijft weerklinken. *(we horen gelach en gezang)* Tot ziens, familie Frank.

Anne: Huis! Niet huilen.

Huis: Ik zal het proberen.

Anne: Bedankt voor alles. Mijn hersenen zijn op de kermis, in de achtbaan. Op en neer. Blij. Droevig. Bang. Opgewonden. Mijn emoties zijn op hol geslagen. Mijn fantasie loopt over. Per slot van rekening ben ik een scheppend kunstenaar. Ik word schrijfster als deze oorlog voorbij is. *(de andere drie wachten terwijl zij geen afscheid kan nemen)*

Edith: Anne!

Margot: We wachten.

Anne: Stel je eens voor dat je je huis verlaat, voorgoed. *(ze staan allen op het punt te vertrekken)* Dagboek. Kan niet weggaan zonder mijn dagboek. *(ze pakt het dagboek op en opent het)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto